

Волк и Ягненок

У сильного всегда бессильный виноват:
Тому в истории мы тьму примеров слышим
Но мы истории не пишем,
А вот о том как в баснях говорят...
Ягненок в жаркий день зашел к ручью напиться:
И надобно ж беде случиться,
Что около тех мест голодный рыскал Волк.
Ягненка видит он, на добычу стремится;
Но, делу дать хотя законный вид и толк,
Кричит: "Как смеешь ты, наглещ, нечистым рылом
Здесь чистое мутить питье Мое
С песком и с илом?
За дерзость такую
Я голову с тебя сорву". -
"Когда светлейший Волк позволит,
Осмелюсь я донести, что ниже по ручью
От Светлости его шагов я на сто пью;
И гневаться напрасно он изволит:
Питья мутить ему никак я не могу". -
"Поэтому я лгу!
Негодный! Слыхана ль такая дерзость в свете!
Да помнится, что ты еще в запрошлом лете
Мне здесь же как-то нагрубил;
Я этого, приятель, не забыл!" -
"Помилуй, мне еще и от роду нет году". -
Ягненок говорит. - "Так это был твой брат". -
"Нет братьев у меня". - "Так это кум иль сват.
И, словом, кто-нибудь из вашего же роду.
Вы сами, ваши псы и ваши пастухи,
Вы все мне зла хотите,
И если можете, то мне всегда вредите;
Но я с тобой за их разведаюсь грехи". -
"Ах, я чем виноват?" - "Молчи! Устал я слушать.
Досуг мне разбирать вины твои, щенок!
Ты виноват уж тем, что хочется мне кушать".
Сказал и в темный лес Ягненка поволок.

Λύκος και Αρνί

Ο ανίσχυρος φταίει πάντα για τον ισχυρό.
Το γεγονός αυτό από παλιά είναι γνωστό.
Δε γράφουμε εμείς την ιστορία εδώ.
Ακούστε, όμως, τι λένε οι μύθοι για αυτό.
Μια ζεστή μέρα ένα αρνί στο ρυάκι ήρθε για να πιει.
Τι συμφορά! Η μέρα του δεν ήταν τυχερή.
Ο πεινασμένος λύκος περιπολούσε στην περιοχή.
Το είδε το κυνήγι. Πάει να πιάσει το αρνί,
αλλά, προκειμένου νόμιμος και δίκαιος να φανεί
φωνάζει: «Βρομιάρη, πώς τολμάς
με την απαίσιά σου μούρη να χαλάς
το καθαρό νερό που πίνω εγώ;
Για αυτό το θράσος προβλέπεται ποινή:
Το χαζό κεφάλι σου πρέπει να κοπεί!
«Αν επιτρέπεται, να αναφέρω εγώ,
κύριε Λύκε, με όλο τον σεβασμό,
πως πολύ πιο κάτω στο ρέμα ξεδιψώ.
Και άδικα ξεσπάτε σε θυμό.
Για να λασπώσω το νερό, δεν είναι δυνατό!»
«Και λέω ψέματα για αυτό;
Αχ, άτιμε! Τέτοια θρασύτητα ο κόσμος δεν έχει ξαναδεί!
Θυμάμαι σαν σήμερα το περασμένο καλοκαίρι εσύ,
μου φέρθηκες απότομα εδώ.
Αγροίκε, δεν το ξέχασα εγώ!»
«Προς Θεού! Δεν έχω χρονίσει ακόμα!» -
του λέει το αρνί. «Τότε, ο αδερφός σου ήταν!»
«Δεν έχω αδέρφια.» - «Ο μπατζανάκης, ο κουμπάρος σου!
Με λίγα λόγια κάποιος απ' το δικό σου κόμμα. (κοπάδι)
Όλοι σας, με τα σκυλιά και τους βοσκούς σας
μόνο το κακό μου πεθυμάτε,
Κι αν μπορείτε, να με βλάψετε κοιτάτε!»
«Σε τι φταίω εγώ;» - «Σκάσε, με κούρασες πολύ!
Να μελετάω τις ευθύνες σου δεν έχω άλλο χρόνο.
Σε κρίνω ένοχο λόγο της πείνας μου και μόνο.»
Το είπε και στο δάσος με τη βία τράβηξε το αρνί.

